

Α'. ΪΣΤΟΡΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.

I.

Ἡ ἀναγνώρισις.

- Κουρσεύουν οἱ Σαρακηνοὶ, κουρσεύουν Ἀραβίδες,
Κουρσεύουν τὸν Ἀνδρόνικον κ' ἐπαίρουν τὴν καλὴν του,
Ἐγγαστροφωμέν' ἐννιὰ μηνῶν, τῆς ὥρας νὰ γεννήσῃ.
Στὴν φυλακὴν τὸ γέννησε, στὰ σίδερα τὸ τρέφει·*
- 5 *Ἡ μάνα του τὸ τάγιζε ψυχούδια μὲ τὸ γάλα,
Ἡ Ἀμήρισσα τὸ τάγιζε ψυχούδια μὲ τὸ μέλι,
Κ' ἡ μάνα τῶλεγε ἀπ' ἐδῶ ἃ νιέ μου τ' Ἀνδρονίκου!
Τῶλεγ' ἡ Ἀμήρισσα ἀπ' ἐκεῖ ἃ νιέ μου τ' Ἀμηρᾶ σου!
Χρονιὸς ἐπιᾶσε τὸ σπαθὶν καὶ διέτης τὸ κοντάριν,*
- 10 *Κι' ὅταν ἐπάτησε τοὺς τρεῖς, κρατειέται παλληκᾶριν.
Ἐβγῆζε, διαλαλήθηκε, κἀρένα δὲν φοβᾶται,
Μῆτε τὸν Πέτρον τὸν Φωκᾶν, μῆτε τὸν Νικηφόρον,
Μῆτε τὸν Πετροτράχηλον, τὸν τρέμει ἡ γῆ κι' ὁ κόσμος,
Κᾶν ἐνὶ δίκαιος πόλεμος, μῆτε τὸν Κωνσταντῖνον.*
- 15 *Ἐτράβησαν τὸ μαῦρόν του, πηδᾶ, καβαλλικεῦει,
Φιερονιστηριᾶν τοῦ χάρισε, ἄνω εἰς βουνὸν ἐβγαίνει,*

